

وَمَا اسْتَشْكِرْهُمَا عَلَيْهِ⁽¹⁾. رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ⁽²⁾.

ları şey⁽¹⁾. Hadisi İbn Mace rivayet etmiştir⁽²⁾.

ALLAH İSLAM DİNİNDEN BAŞKASINI KABUL ETMEZ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ⁽³⁾ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ⁽⁴⁾ وَهُوَ فِي

الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ﴿[Al Emran: 85].

Allah Teala şöyle demiştir: "Kim İslam'dan başka⁽³⁾ bir din ararsa, ondan kabul olunmaz⁽⁴⁾. O ahirette ziyan edenlerdendir" (Al-i Imran: 85)

عَنِ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَمُرْتُ⁽⁵⁾ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ⁽⁶⁾ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ⁽⁷⁾ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ⁽⁸⁾ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ⁽⁹⁾ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ⁽¹⁰⁾ وَحِسَابُهُمْ عَلَيَّ اللَّهُ⁽¹¹⁾. رَوَاهُ الْخَسَنَةُ.

İbn Ömer'den, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir: Ben emrolundum⁽⁵⁾ insanlarla savaşmakla⁽⁶⁾, ta ki Allah'tan başka İlah olmadığına ve Muhammed'in de Allah'ın Resul'ü olduğuna şahadet edinceye⁽⁷⁾, namazı dosdoğru kılınca ve zekatı verinceye kadar. Bunları yaptıkları zaman⁽⁸⁾ benden kanlarını ve mallarını⁽⁹⁾ korurlar, ancak İslam'ın hakkı hariç⁽¹⁰⁾. Hesapları da Allah'ın üzerindedir⁽¹¹⁾. Beşler rivayet etmiştir.

(1) Sahih liğayrihi hadistir: İbn Mace, 2045; Beyhaki, Sünen Kübra, 7/356, 357. Hadisin başka şahidi vardır, bkz. İbn Hibban, Sahih, 7219; Darakutni, Sünen, 4/170, 171; Beyhaki, Sünen Kübra, 7/356; İbn Hazm, Ahkâm, 5/149; Elbani, Sahih, İrva, 82.

(2) Sahih senetle, Şeyh Elbani, İrva, 1/123'te müellifin İbn Mace'nin senedini sahih saymasına göndermede bulunmuş ve şöyle demiştir: Taç sahibi bu senette aldanmış ve illetini görememiştir; o da Ata ile İbn Abbas arasındaki kopukluktur. Ben de derim ki: Hadis bizim 58 no'lu hadiste zikrettiğimiz şahidinden dolayı sahih olmuştur.

(3) Kim ondan başkasına sarılırsa.

(4) Allah onu kabul etmez.

(5) Yani Rabbim bana emretti.

(6) Yani müşrikler ve putlara tapanlara.

(7) Yani İslam'a girerler.

(8) Ona girerlerse.

(9) Onları korurlar, onlara taarruz etmek caiz değildir.

(10) Kıyas olarak öldürmek, mallarının zekâtını almak gibi.

(11) Sahih hadistir, bunu beşler İbn Ömer yolundan rivayet etmemişler; ancak Ömer hadisinden rivayet etmişlerdir. İbn Ömer hadisi için bkz. Buhari, 25; Müslim, 22; İbn Hibban, Sahih, 175, 219. Ömer hadisi için bkz. Buhari, 7284, 7285; Müslim, 21; Ebu Davud, 1556; Tirmizi, 2607; Nesefi, 2442; 3980, 3983; Ahmed, 2/528; İbn Hibban, 217, 219. İçlerinde sakadıkları şeyi bakmayız; biz ancak zahire göre hükmederiz. Ehl-i kitaba gelince onlar İslam'ı kabul etmekle cizye verip dinlerinde kalmak arasında muhayyerdirler. Ehl-i kitaba gelince onlar İslam'ı kabul etmekle cizye verip dinlerinde ne de ahiret gününe iman etmeyen ve Allah ve Resul'unun haram ettiğini haram bilmeyen ve hak kalmak arasında muhayyerdirler, yoksa onlarla savaşılır. Allah Teala şöyle demiştir: "Ne Allah'a da İsa aleyhisselam gökten ininceye kadardır. Onlardan İslam'dan başkasını kabul etmeyecektir. İnsallah kıyametin alametleri babında gelecektir."

وَالْبَخَارِيُّ تَلْقِيًا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَحَبُّ الدِّينِ⁽¹⁾ إِلَيَّ اللَّهُ⁽²⁾ الْحَنِيفِيَّةُ⁽³⁾ وَالسَّمْحَةُ⁽⁴⁾.

Buhari'nin taliki vardır, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

Dinin en sevimsisi⁽¹⁾ Allah katında⁽²⁾ doğru⁽³⁾ ve müsamahakâr olanıdır⁽⁴⁾.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ⁽⁵⁾ عَنِ أُمَّتِي الْخَطَأَ⁽⁶⁾ وَالسَّهْوَانَ

İbn Abbas'tan, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

Allah ümmetinden şunları attı⁽⁵⁾: Hata⁽⁶⁾, unutma ve zorlandık-

Yani Peygamberlerin getirdiği dinlerin en sevimsisi, onlara salât ve selam olsun.

Allah katında.

Batıldan hakka dönen millet (din).
Hasen liğayrihi hadistir: Buhari, muallak olarak, Kitâbul İman, bab, 29, Edebül Müfret'te hadisi mevsulüldür, 287; Ahmed, Müsned, 1/236; Taberani, Kebîr, 11571, 11572; Şeyh Elbani sahih, 881. Sehle her insana kolay gelen demektir, bu da Resulullah Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği dindir, Allah'ın kitabında bunun karşılığı da: "Rabbimiz, bize ağır yük yüklemekle, bizden öncekilere yüklediğinin gibi" (Bakara: 286) ayetidir. Eskilerde zekât mallarından dörtte bir alınırdı; bizim şeriatımızda ise onda bir veya kırkta birdir. Onların tövbesi ancak kendilerini öldürmeleri ile olurdu; Allah Teala: "Yaratıcınıza tövbe edin ve kendilerinizi öldürün" (Bakara: 45) demiştir. Fakat bizim şeriatımızda tövbe günahın dönmek ve pişman olmak iledir. Onlarda necasetten taharet istinca mahallinin dışında deriyi kazımak ve elbiseden de o kısmı kesmek ile idi. Ebu Davud, idrardan korunma babında şöyle rivayet etmiştir: Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir kalkanın arkasına geçti ve oturup idrar etti. Birisi: Ona bakın, kadın gibi idrar yapıyor, dedi! Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem de onu işitti. İsrail oğullarının büyüğünün başına geleni bilmiyor musunuz? Onlara idrar dediği zaman o kısmı kesip atarlardı. Büyüklere onları bu harekettten men etti, onlar da ona itaat ederek o işi bıraktılar, o da kabrinde azap gördü. Sahih hadistir: Ebu Davud, 22; Nesefi, 30; İbn Mace, 346; Ahmed, Müsned, 4/196; Elbani, Sahihu Süneni Ebi Davud: 22. Bizim şeriatımız necaseti su ile temizlemeyi getirdi. Onunla eski şeriatlar arasında büyük fark vardır. Allah'a ne kadar hamd ve şükretsek azdır.

5) Yani kaldırıldı, demektir.

6) Yani hatanın ve sayılan o ikinin günahını kaldırdı. Hata caiz diye düşünülen, sonra da aksi meydana çıkan şeydir, mesela bir şey olmuştur diye yemin edip de öyle olmadığı meydana çıkması gibi ki ona günah yoktur. Unutmak da bir şeyin akıldan çıkmasıdır, mesela bir eve girmeyeceğine yemin edip de unutarak girmesi gibi ki ona bir şey lazım gelmez. Zorlama da bir şahsı bir şeyi yapması için sıkıştırma. Bu üçte hiçbir şekilde günah yoktur. Allah Teala şöyle demiştir: "Rabbimiz, eğer unuttur veya yanılırsak bizi sorumlu tutma" (Bakara: 286). Ve şöyle demiştir: "Kalbinde iman olup da inkâra zorlanan müstesnadır" (Nahl: 106). Bunların hükmüne gelince eğer yasak bir şeyde olur da onda mal telef olmazsa bunda bir şey yoktur. Eğer mal telef olursa, tazminat vardır. Nitekim hüduud kitabında gelecektir inşaallah. Eger emredilen bir şeyi terk hususunda olursa, düşmez, bu üç engel kalktığı takdirde telafi